

ger og Punkter paa Tillægsbevillingsloven, og Flertallet besluttede saa at udstyre den. Men disse Punkter have jo ikke været gjorte til Gjenstand for videre Overvejelse i Udvalget og navnlig ikke for nogen Forhandling med den høitærede Krigsminister, og da vi jo ikke have behandlet Tillægsbevillingsloven, men forhaabentlig snart komme til at behandle den, vilde jeg have fundet det allernaturligst ikke at tale et eneste Ord derom idag, men at have ventet til Tillægsbevillingslovens Behandling, thi saa kunde Udvalget have forhandlet Sagen, saa vidste man Alt, hvad der kunde siges pro og contra, og saa kunde man have hørt den høitærede Ministers Udtalelser, inden man udtalte sig om Sagen, hvad jeg vilde have anset for heldigst. Nu maa jeg imidlertid gjøre et Par Bemærkninger desangaaende for at udtale, at jeg ikke har den samme Opfattelse som den meget ærede Ordfører. Der blev ifjor forlangt en hel Del Beløb af den høitærede Krigs- og Marineminister paa § 26. Deriblandt var der en Bevilling til et Værksted til Artilleriet paa Amager og saa Bevilling til Anlæg af en Stald ude ved Ny-Artillerikaserne. Alle disse Bevillinger paa § 26 bleve foreslaaede nedsatte af det ærede Flertal; men det blev udtrykkelig udtalt, at Grunden til Nedsættelsen ene og alene var finansielle Hensyn, og der blev endogsaa udtrykkelig tilføjet, at skulde den høitærede Minister ønske nogen Ændring deri, var der ikke fra Flertallets Side Noget til Hinder derfor, da det ikke var saglige, men rent finansielle Grunde, der bevirkede Nedsættelsen, og der er ingen Tvivl om, at havde Ministeren dengang bedet om istedetfor 50,000 Kr. paa hver af de to Kontoer at faae Intet paa den ene og 100,000 Kr. paa den anden, havde han faaet det. Den Forandring, som den høitærede Minister tilsigter, er efter min Opfattelse slet ingen Forandring i den Plan, som laa til Grund ifjor. Det, der var Hensigten ifjor, var at skaffe Staldrum til Artilleriet, og den Forandring, som den høitærede Minister foreslaar, er at lade nogle af disse Stalde blive paa det Sted, han havde paataent ifjor, og flytte de andre 1,000 Men bort derfra paa den anden Side af Christianshavns Boldgrav. Jeg beklager — thi jeg tilhører kun et lille Mindretal — at jeg kom til at omtale denne Sag ifjor;

thi nu bebrejder man Mindretallet, at det er kommet til at tale derom. Jeg skal fremtidig tie med alle den Slags Ting, naar det kan gjøre Skade. Det er imidlertid hele den store Forandring, der er foreslaaet, at nogle af de Stalde skulle flyttes over paa den anden Side af Christianshavns Boldgrav, og dette store, vigtige Spørgsmaal har den høitærede Minister slet ikke gennemført; men det, han foreslaar iaar, er, at han saa Bevillingen saaledes, at han kan gennemføre denne store Forandring. Det er dog ingen konstitutionel Synd. Han har ikke bygget en eneste Hestestald paa den Side af Fæstningsgraven, hvor der ikke er givet Bevilling til at bygge; men han foreslaar nu at bygge der. Ganste vist har han anvendt 50,000 Kr. mere, end der er bevilget; men dette Spørgsmaal vil komme til Behandling paa Tillægsbevillingsloven. Til Gjengjæld har han saa besparet Penge til andre Hestestalde. Det Spørgsmaal, der skal behandles paa Tillægsbevillingsloven, er, om dette Forhold er rigtigt, men det vedrører ikke Sagen, som den er her. Forøvrigt skal jeg gjøre opmærksom paa, at naar det er en forstandig Anvendelse og Omændring af Bevillingen, som man har foretaget, efterat der er slet Forandring i Thinget med Hensyn til Summerne, er det Noget, som Rigsdagen aldrig har sagt Noget imod, og det er noget behynderligt at høre den ærede Ordfører nu tale saameget om dette Punkt, naar man ser, at der er andre Punkter, som der fra Finantsudvalgets Side ikke er gjort den allerringeste Bemærkning imod. Ifjor blev der givet Bevilling til Paabegyndelse af Torpedostiftet Tordenskjold. Men hvad har den høitærede Minister gjort? Han har efterat have faaet denne Bevilling set, at det var upraktisk at handle umiddelbart ifølge Bevillingen, og derfor har han paabegyndt ikke alene det saaledes bevilgede Skib, men ogsaa en Kanonbaad, hvortil han slet ingen Bevilling havde, og saa ophjær han nu paa Tillægsbevillingen, at saaledes er det gaaet til, og at det er praktiske Grunde, der have ledet ham til at handle saaledes; men det er jo sikkert nok det Samme, som det her dreier sig om, og jeg tror ganske vist, at der ikke er Noget at bemærke dertil. Jeg vil nu henstille til det ærede Thing, om man ikke vil finde det naturligt, at, om jeg end paa Grund af de Udtalelser, der ere faldne fra den